

- w celu dopuszczenia do przetargu należało spełnić wymogi techniczne, o których mowa w pkt II.2.3., który pod groźbą wykluczenia wymagał od konkurentów bezpośredniej realizacji co najmniej 2 instalacji kogeneracji o mocy co najmniej 8 MW. Zwycięzca przetargu powinien być zostać wykluczony, ponieważ nie spełniał wspomnianych minimalnych wymogów określonych w warunkach przetargu.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 149 rozporządzenia nr 1268/2012, art. 113 rozporządzenia nr 966/2012⁽²⁾, dyrektywy 2004/18/WE⁽³⁾ (motyw 39), jak też nadużycia władzy w niniejszej sprawie:
- wyłonienie zwycięzcy i udzielenie zamówienia jest niezgodne z prawem, gdyż zwycięzca przetargu nie był uprawniony do przyznanej liczby punktów, ponieważ ocena oferty technicznej na podstawie kryteriów określonych przez Komisję musi bezwzględnie opierać się na rzeczywistej sprawności instalacji, a nie na jednostronnej deklaracji konkurenta. Wynika z tego naruszenie przejrzystości i równego traktowania w przetargu.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 112 rozporządzenia nr 966/2012, zasady poufności ofert określonej w art. 111 rozporządzenia nr 966/2012, naruszenia art. 157 i 159 rozporządzenia nr 1268/2012, jak też nadużycia władzy w niniejszej sprawie:
- czynności przetargowe w celu udzielenia zamówienia zostały przeprowadzone na jednym posiedzeniu, na którym równolegle rozpatrzono dokumenty administracyjne w celu dopuszczenia do przetargu, ofertę techniczną i ofertę ekonomiczną. Ten sposób postępowania jest sprzeczny z zasadą poufności i oddzielenia ofert.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasad równego traktowania i przejrzystości, art. 15 i 298 traktatu, art. 102 rozporządzenia nr 966/2012, art. 6 dyrektywy 2004/18/WE, jak też nadużycia władzy w niniejszej sprawie:
- w następstwie decyzji odrzucającej złożoną ofertę Komisja przekazała jedynie klucz oceny i bezprawnie odmówiła potem dostępu do żądanej dokumentacji, również w następstwie wniosku potwierdzającego złożonego przez skarżącą zgodnie z art. 7 i nast. rozporządzenia nr 1049/2001⁽⁴⁾.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasad równego traktowania i przejrzystości, art. 157 i 158 rozporządzenia nr 1268/2012, jak też nadużycia władzy w niniejszej sprawie.
- z naruszeniem art. 157 rozporządzenia nr 1268/2012 brak wydania kopii protokołów przetargowych i decyzji o ostatecznym udzieleniu zamówienia uniemożliwił skarżącej zaznajomienie się z warunkami określonymi w przywołanych normach.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 3 czerwca 2014 r. – Włochy przeciwko Komisji

(Sprawa T-384/14)

(2014/C 235/43)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciele: B. Tidore, avvocato dello Stato, G. Palmieri, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2014) 2008 z dnia 4 kwietnia 2014 r., doręczonej dnia 7 kwietnia 2014 r., wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez niektóre państwa członkowskie, a konkretnie Włochy, z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW).

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi Republika Włoska podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasad prawa wspólnotowego i niewystarczającego dochodzenia:
  - w zaskarżonej decyzji Komisja dokonała korekty finansowej, przyjmując założenie na podstawie nieprawidłowości stwierdzonych podczas kontroli na miejscu, którą przeprowadzono tylko w regionach Lacjum i Abruzja. Skarżąca kwestionuje, by wyniki takiej kontroli można było rozciągnąć poza te regiony i by korekta mogła zostać określona w wymiarze 5 %, gdyż rzeczywistość różnych regionów Włoch jest bardzo zróżnicowana, a w każdym razie uwzględniona została tylko jedna jednostka płatnicza (AGEA)
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 43 i 48 rozporządzenia nr 1782/2003 ⁽¹⁾:
  - Komisja zarzuciła w decyzji państwu włoskiemu nieprawidłowe zastosowanie uregulowania w zakresie uprawnień specjalnych, twierdząc, że wystąpiło ryzyko dla funduszu. Skarżąca twierdzi, że art. 43 i 48 rozporządzenia nr 1782/2003 nie przewidują specjalnego sposobu rozdziału uprawnień specjalnych w odniesieniu do przypadków zbadanych przez Komisję i że metodologia przyjęta we Włoszech jest nie tylko całkowicie zgodna z takim uregulowaniem, lecz nie powoduje ryzyka dla funduszu.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia ogólnych zasad korekty finansowej i zachowania kryteriów zatwierdzenia oraz dotyczący niewystarczającego uzasadnienia:
  - Komisja dokonała w decyzji korekty z tytułu braków operacyjnych, które należy przypisać ARBEA – jednostce płatniczej, której zatwierdzenie zostało cofnięte aktem administracyjnym z dnia 12 maja 2010 r. ze skutkiem od dnia 16 października 2010 r., to jest dnia, w którym kompetencje ARBEA zostały przejęte przez AGEA. Skarżąca podważa sposób postępowania Komisji, która rozszerzyła na rok 2010 korektę dokonaną już na lata gospodarcze 2007–2009, przyjmując założenie, że stwierdzone już ryzyko występowało nadal, i stosując tę samą stawkę procentową oraz stosując korektę do okresu między cofnięciem zatwierdzenia i przejęciem uprawnień przez AGEA.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001.

Postanowienie Sądu z dnia 14 maja 2014 r. – Seatech International i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-500/13) ⁽¹⁾

(2014/C 235/44)

Język postępowania: francuski

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 377 z 21.12.2013.